

CUT-UP

the art of living in a medialisd landscape v3.0, issue #30, 12 August 2006

Narrominded opent zesde Toon officieus

Tue, 05.04.2005

Weg met alle grenzen! Dat is de filosofie van Narrominded in een notendop. Niet dat het, inmiddels Haarlemse, platenlabel nergens meer staat. Juist niet. Van een echt Narrominded geluid mag dan wel geen sprake meer zijn, "soms moet het stof weer neerddwarrelen om nieuwe gebieden te ontdekken", meent Coen Polack.

Mooie metafoer van dat stof. Coen Polack legt het dan ook zwierig en omzichtig uit. Dat stof was eigenlijk gaan liggen, meent hij. Dat maakte de contouren van Narrominded duidelijk zichtbaar. Die van een label gespecialiseerd in elektronische muziek. Daar is met de op handen zijnde uitgaven van Gone Bald en Makazoruki abrupt een einde aan gekomen. Beide Amsterdamse band maken pure rock. "Daar komen geen computers aan de pas", grapt Polack. Dat laat het stof weer alle kanten op gaan zodat het daarna weer opnieuw kan neerddwarrelen. Om zo dus weer nieuwe contouren te onthullen. "Zo verras je mensen met nieuwe dingen", vult Lars Meijer aan, "Het is ook behoorlijk saai om alleen maar met elektronische muziek bezig te zijn."

Het verhaal van Lars Meijer en Coen Polack werd al eerder voor cut.up. opgetekend door Wim van den Herik. Destijds, mei 2002, trad hun Narrominded label aan op de derde editie van het Toonfestival in Haarlem. Tevens zag de verzamelaar *We're Running Out Of West*, de tiende release van het label, het levenslicht. Inmiddels zijn we drie jaar verder, is het label verhuisd van Hoofddorp naar Haarlem én heeft Narrominded een duidelijk gezicht gekregen. Tot nu dan. Aan de andere kant: in een echt Narrominded geluid hebben Meijer en Polack eigenlijk nooit geloofd. "We stappen ook niet van de elektronica af", verduidelijkt Polack, "Eigenlijk is de uitbreiding niet meer dan logisch. Er zijn in de elektronische muziek nog naar weinig vrije muzikanten die we zouden willen uitbrengen. Dat is in de rock natuurlijk net zo. Dan kun je ze beter combineren. De eerste freejazz band die ik te gek vind én vrij is, breng ik ook zo uit hoor. Het maakt niet om welke muziek het gaat, als het maar goed is."

En goed zijn de twee nieuwe rockaanwinsten zeker. Op het zojuist verschenen Exotic Klaustrofobia begeeft Gone Bald zich ergens tussen hatecore, emocore en klassieke Amerikaanse indierock in. Het Amsterdams-Bosnische Makazoruki zoekt het heel hip in de jaren tachtig. "Het is dan ook een band uit de jaren tachtig", weet Meijer, "Ze zijn al heel lang bezig, maar dit wordt wel hun eerste plaat. Ze klinken een

[cut.up.archives](#)[cut.up.art](#)[cut.up.blog](#)[cut.up.info](#)[cut.up.radio](#)[cut.up.reviews](#)**Latest Reviews**

beetje als Magazine." Polack vult aan: "Ze hebben dat gejaagde, die ronkende bassen. Toch klinkt het anders dan die bandjes die nu boven komen drijven, een knipoog is een groot woord maar er zit wel een boodschap in van: 'wat was het toen toch leuk'. Dat heeft Makazoruki niet, die zijn gewoon zichzelf." Dan is er nog Petrified Host met As When Lighted. Een album vol melancholische (post)rock – met overduidelijke hardcore/emo invloeden - dat binnenkort te downloaden is vanaf de Narrowminded website. Meijer speelt er keyboard, bas en zingt.

Muziek maken zonder computers deden Meijer en Polack overigens al eerder in de rockband SGP. Polack verduidelijkt: "Peter Bruyn [medeorganisator van het Toonfestival - tp] heeft een paar stokpaardjes die hij ieder jaar weer van stal haalt om te verklaren waarom hij het Toonfestival organiseert. Een daarvan vind ik erg goed. Hij maakt namelijk het onderscheid tussen mensen uit de dj hoek, uit de academische hoek en de ouderwetse muzikanten die een computer erbij hebben gepakt. Nou, tot die laatste groep horen wij." Elektronische muziek of rock, alle muziek die Narrowminded uitbrengt bezit een bepaald gevoel. Melancholie is het niet, noem het eerder verlangen of geef het geen naam. Ook Meijer en Polack komen er niet uit. "Het komt ook een beetje", begint Polack en denkt dan diep na. Zuchtend: "Ik weet net niet zo goed. Het is precies wat bijvoorbeeld Morrissey ook doet. Dat is geen melancholie. Eerder iets van een zelfopgelegde donkerte."

Moeilijk te omschrijven dus, dat gevoel. Een concreet voorbeeld dan maar: de Britse band Hood weet dat gevoel perfect te vangen, vinden Meijer en Polack. Mét een combinatie van elektronica en traditionele instrumenten. Meijer: "Een erg toffe band, zij denken op dezelfde manier na als wij." Polack vult aan: "Bij hen zit er ook wel nostalgie in. De hoesfotografie heeft mijn foto's overigens erg beïnvloed. Dat kijken naar de dingen die wel mooi zijn, die uitvergroete details, die takjes en blaadjes. Heel erg mooi." De sterke wisselwerking tussen muziek en beeld bij de platen van Hood is eveneens kenmerkend voor de releases van Narrowminded. De lege, weidse foto's op de hoes laten veel ruimte voor fantasie, ruimte die je als het ware kunt inkleuren met de muziek. Toch vindt het combineren van beeld en muziek toch voornamelijk onbewust plaatst, denkt Polack. "Als je alles zelf doet en dus ook de hoes maakt, kun er niet omheen. Het is natuurlijk ook een fijne manier om mijn foto's kwijt te kunnen", meent hij.

Maar toch, de wisselwerking tussen beeld en geluid is bij Narrowminded behoorlijk krachtig. Het legt het organische karakter van de muziek bloot, geeft de muziek als het ware de ruimte die nodig is. Alsof de muziek moet worden aangemoedigd om te groeien. Die gedachte lijkt sterk op het idee achter Plantoen, de installatie waarmee Narrowminded de zesde editie van het Toonfestival in Haarlem officieus opent. "Het idee is al een paar jaar oud", legt Polack uit, "Je had toen van die computerprogramma's waar je iets instopte, die daarna heel lang rekenen en waar dan iets uit komt. Het leek ons leuk om zoiets thuis te hebben voor muziek, een soort tamagotchi eigenlijk die je zelf moet onderhouden. Een eigen soort

The Pet Project – The Pet Project [vinyl, eigen beheer]
 Alexander Kowalski – Changes [cd, Different / PIAS]
 Carla Bozulich – Evangelista [cd, Constellation / Konkurrent]
 Mono – You Are There [cd, Temporary Residence / Konkurrent]
 Cursive - Happy Hollow [cd, Saddle Creek / Munich]
 dance vinyl: Londen, Californië, Philadelphia
 Deekline & Wizard vs Jack Beatz – Golddiooda [12inch, Rat Records /

elektronische projectje." Het Japanse speelgoedhuisdier doet het met twee knoppen, één voor aandacht, één voor eten. Plantoon bezit er eveneens twee.

Bezoekers kunnen de geluidsplant water en licht geven door eenvoudigweg op de knoppen te drukken. Een bepaald aantal drukken op de knoppen per uur geeft een normale groei die wordt omgezet in geluid. "Maar als de plant te weinig of juist te veel licht en water krijgt dan gaat ze misvormen. Uiteindelijk kan ze verdrogen, verdrinken, verbranden of verpulveren. We proberen de extremen, die verkeerde groei dus, hoorbaar te maken door filters en oversturing", legt Meijer enthousiast uit. Dinsdag 5 april om 18u planten Meijer en Polack samen met de programmeurs van de geluidsplant – Almer Lücke en Herman Wilken – en Narrominded artiest Garçon Taupe de eerste zaadjes. De muziek die de plant produceert ontwikkelt zich constant, legt Meijer uit. "Om de ontwikkeling te kunnen volgen nemen we van elke dag dat de plant groeit een aantal minuten op. Aan het einde van de expositie blijft zo een muziekstuk van een uur over. Dat zetten we in ieder geval op onze website." Polack vult aan: "Als het resultaat ook nog eens mooi is maken we er misschien een officiële release van. Maar dat hangt van het resultaat af."

by: Theo Ploeg
beeld: Diederik Meijer

Toonfestival
Narrominded presenteert Plantoon en foto's van Coen Polack
Opening 5 april 2005, 18:00-19:30
Expositie loopt tot 20 april
Art Site
Groot Heiligland 8, Haarlem

Meer info:
www.galerieartsite.nl
www.narrominded.com

From: tp

[Go Back](#)

Cut-Up v3.0 © 2006 cut.media.productions

